

Carmen Iordăchescu

Cristina-Diana Necul

LECTURĂ

clasa a II-a



Editura CARMINIS

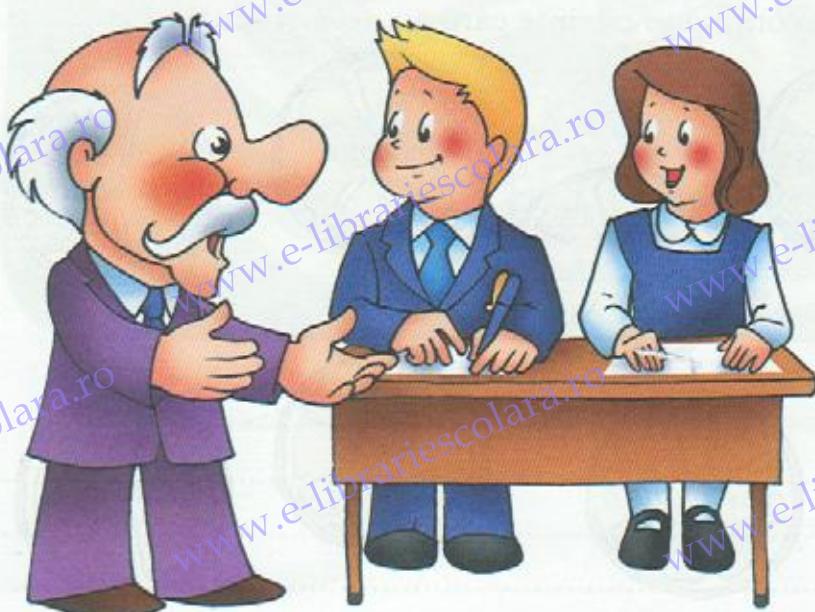
DOM' PROFESOR ALFABET

(fragment)

de Maria-Ioana Vasilei

Dom' Profesor Alfabet,
Îmbrăcat în violet,
A tușit ușor, discret,
S-a urcat pe-un scăunel
Fiindcă este mărunte -,
A deschis un căiețel
Și-a citit așa din el:

W din ce-i făcut?
Dintr-un V cu-a lui dublură:
Doar îl scrii, și-au apărut
Doi V, dintr-o lovitură!
Mare-actor, W joacă
Într-un western, pe ecran,
Iar apoi, în weekend, pleacă
Sus, pe vârful Caraiman.



X e un v pitic,
Cățărat pe-un piedestal:
N-a vrut să mai fie mic,
Ci cu toți ceilalți egal.
Are-o singură dorință:
Să ajunga n port, pe chei,
La New-York – de-i cu putință -
Ca să-i vadă pe yankei.

Dom' Profesor Alfabet
A deschis ușa încet
Și, în clasă, a intrat
Cât se poate de-nçântat.
Cum văd eu, ați terminat
Ce aveați de învățat.
Mă mândresc cu voi, copii!
De acum, puteți citi
Basme, snoave, poezii –
Toate astea, singurei.
Bravo vouă, dragii mei!

FISĂ DE LECTURĂ

Titlul lecturii:

Autorul:

Personaje:

Copiază câte două cuvinte care contin litera „w“ sau „y“:



MIC DICTIONAR

discret – fără să atragă atenția

dublură – obiect la fel cu altul

din-tr-o lovitură – deodată

western – film cu pistolari sau cowboy în Vestul Sălbatic

piedestal – suport ca o cutie mare pe care stă o statuie

chei – loc în port unde opresc vapoarele

cu pu-tin-ță – posibil

yankei – americani din nordul Statelor Unite ale Americii

încântat – bucuros

a se mândri – a se lăuda

snoavă – povestioară populară hazlie

1. Leaga felile de lămâie conținând cuvinte care au același sens.



2. Încercuiește varianta corectă.

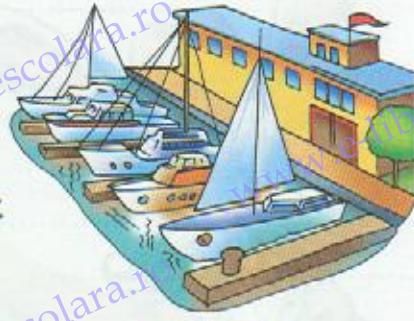
Dom' Profesor Alfabet le vorbește copiilor:

a) ca să-i dojenească;

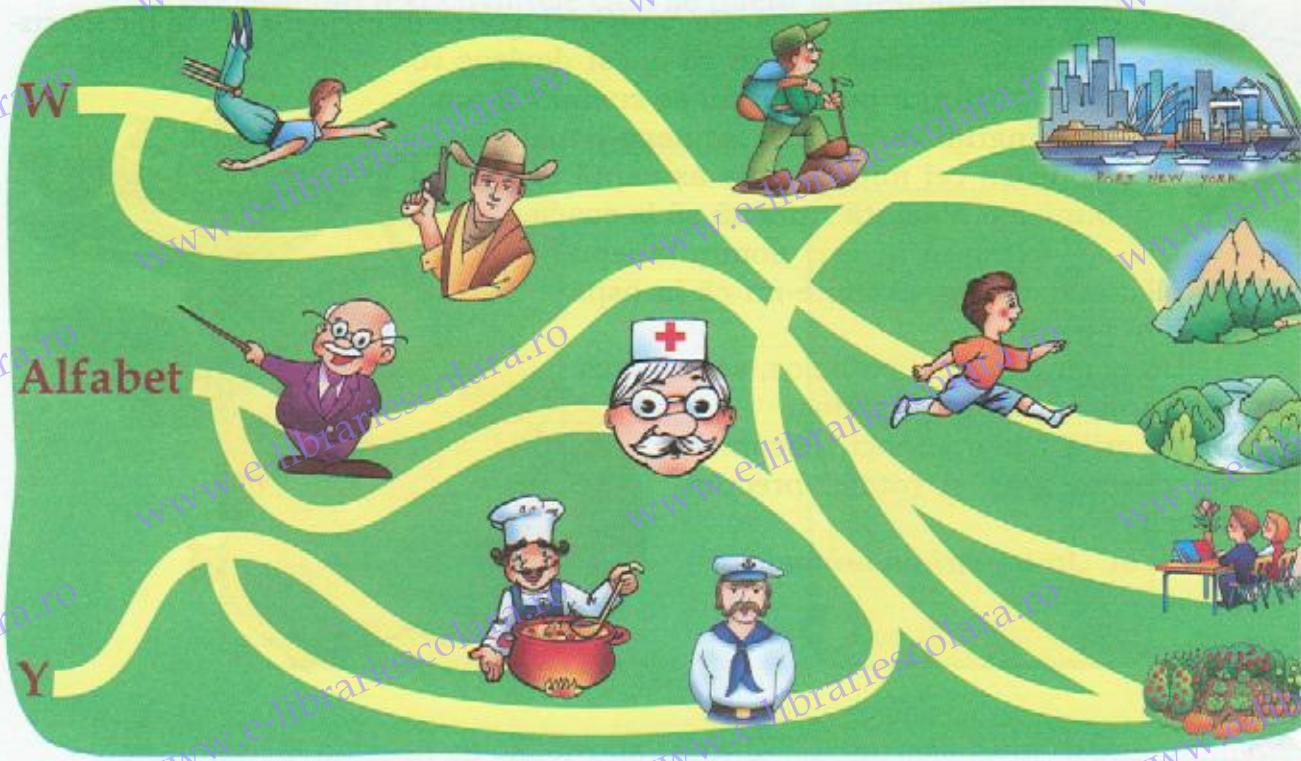
b) ca să-i felicite;

c) ca să-i întrebe ceva.

3. Privește imaginile și alcătuiește câte o propoziție cu sensurile diferite a cuvântului „port“.



4. Labirintul ocupațiilor. Descoperă drumul fiecărui personaj. Alege o cale indicată în poezie și precizează unde a ajuns personajul.



5. Copiază 4-6 versuri care înfățișează personajul tău preferat din poezie.

ALUNEL ȘI POFTA DE MÂNCARE

(fragment prescurtat)

de Petru Demetru Popescu

Intr-o dimineată în fața porții de fier din Kos adăstă un copil. După chip nu-i dădeai mai mult de zece primăveri, dar după corpul scund și burduhănos ai fi zis că are mult mai mult sau că e un om în toată firea, mărunt la stat. Băiatul se ținea cu mâna de stomac și gâfâia din greu, ca o căprioară hăituită de câini la vânătoare. Ajunsese aici și se vedea cât de colo că voia să intre la ilustrul Hipocrate. Hector, câinele cel mare și oficial al curții, începu să latre înfricoșător. Copilul, care nu era altul decât Alunel al nostru, se însășimântă de-a binelea. Dar la acest lătrat, apăru ca la comandă Menandros – stăpân pe măsura dulăului – care-și potoli animalul.

Alunel își dădu seama că nu-și poate continua drumul. Cu uriașul nu se putea măsura în niciun fel, chiar dacă acesta avea o singură mână. Apoi, mai era și câinele acela feroce. Se prefăcu aşadar că pleacă, gândindu-se în sinea lui că în casa doctorului nu va putea pătrunde decât poate prin vicleșug.

Tot gândind cum să facă, se trezi în fața gardului de fier dinapoia casei. Simți că dureea de stomac îl-a mai părăsit. În momentul acela apăru însă Hector – câinele cel mare și fieros. Alunel, paralizat de frica, simți în gâtlej ceva ca un nod, de neînghițit. Câinele era însă acum neasteptat de pașnic. Îl privea cu ochi blânzi și parcă întrebători: „Ce cauți tu aici, copile? Ce vrei să află și ce aștepți de la cei ai casei?“

Alunel nu știa ce să credă și se hotărî să încerce câinele. Începu prin a-i vorbi cu blândețe, arătându-i cu mâna pântecele lui voluminos, care, nu știu prin ce minune, căpătase forma pepenelui. „Aha! Apăru a zice câinele, ai nevoie de maestrul Hipo!“

„Minunat câine!“ – gândi Alunel. Și, cățărându-se în spatele puternicului dușău, ii puse piciorul pe cap și sări în grădina împodobită cu flori și arbuști, drept în spatele căsuței despre care auzise atâtea și pe care, în sfârșit, o putea atinge.

Pe când stătea așa, cu capul pe spate, Hector reapăru lângă băiat și începu să vorbească, fapt care îl ului complet pe copil. Nu mai întâlnise așa ceva decât în povesti. Doctorul Hipocrate îl învățase pe Hector limbajul oamenilor, îi dăduse chia și lecții de greacă și latină...

– Ține minte, băiețe, pe zid scrie în limba latinilor: „Casa mică, liniște mare!“



„Ei, fir-ar să fie, își zise Alunel, câinele mă întrece în cunoașterea limbilor străine!“ Si chiar din clipa aceea se hotărî să învețe și el cât mai multe, când va ajunge acasă.

Dar câinele era hotărât să-l ajute până la capăt, nu voia să-l abandoneze jumătatea drumului. Alunel îl văzu ridicându-se în două labe și proptindu-se pe zid casei, până aproape de pervazul unei ferestre. Câinele ii făcu lui Alunel cu ochiu invitându-l amical înăuntru.

Alunel înțelese. Înțelese totul, până și comportarea acestui câine ciudat, cu niciunu mai întâlnisese altul, care nu numai că vorbea în graiul oamenilor, dar dovedea înțelepciune. Nu mai zăbovi nicio clipă, mai cu seamă că stomacul începu din nou să supere. Of, crampele astea nesuferite! Se cățără din nou, cu greu, pe spatele câinelui, puse piciorul pe capul lui și, cum fereastra era deschisă, dintr-un salt fu înăuntru. Până să apuce să se uite prin încăperea în care intrase, îi mai aruncă o ultimă privire recunoșcătoare lui Hector. Rămas jos, câinele începu să dea din coadă, dar în același timp îi făcu din nou cu ochiul, omenește. În felul său îl îndemna să meargă mai departe, pentru a-l găsi pe maestrul Hipo, și își lua rămas-bun. De vorbit, nu mai vorbește. Se lămurise că băiatul nu îi înțelegea graiul, o limbă necunoscută...

(Vol. „Alunel și pofta de mâncare“)



MIC DICTIONAR

a adăsta – a aștepta

burduhănos – burtos, obez

(om) în toată firea – mare, matur

mărunt la stat – de statură mică, scund

häituit – urmărit

ilustru – vestit

Hipocrate – medic grec care a trăit acum două

mii de ani, considerat „părintele medicinei“, a subliniat rolul alimentației echilibrate în prevenirea bolilor

feroce – crud, săngeros

vicleșug – şiretelic

fioros – înfricoșător

paralizat (de frică) – împietrit

pașnic – iubitor de pace

blândete – bunătate

pântece voluminos – burtă mare

a ului – a surprinde, a uimi

latină – limba vorbită în Imperiul Roman

a abandona – a părăsi

amical – prietenesc

a zăbovi – a rămâne, a sta

crampe – dureri puternice de stomac

nesuferit – neplăcut

a se lămuri – a înțelege

FIȘĂ DE LECTURĂ

Titlul lecturii:

Autorul:

Personajele:

Ce mi-a plăcut:



1. Găsește și citește!

- a) Alunel era bolnav și nu putea să intre la doctor.
b) Câinele îl ajută pe băiat să ajungă în grădina casei.

2. Zidul de... sinonime.

Încercuieste cu aceeași culoare cuvintele care au același sens de pe cărămidile zidului.



3. Alege explicația potrivită.

„A adăsta“ înseamnă:

- a) a se opri b) a adormi c) a aștepta

„Îi aruncă o privire recunoșcătoare lui Hector“:

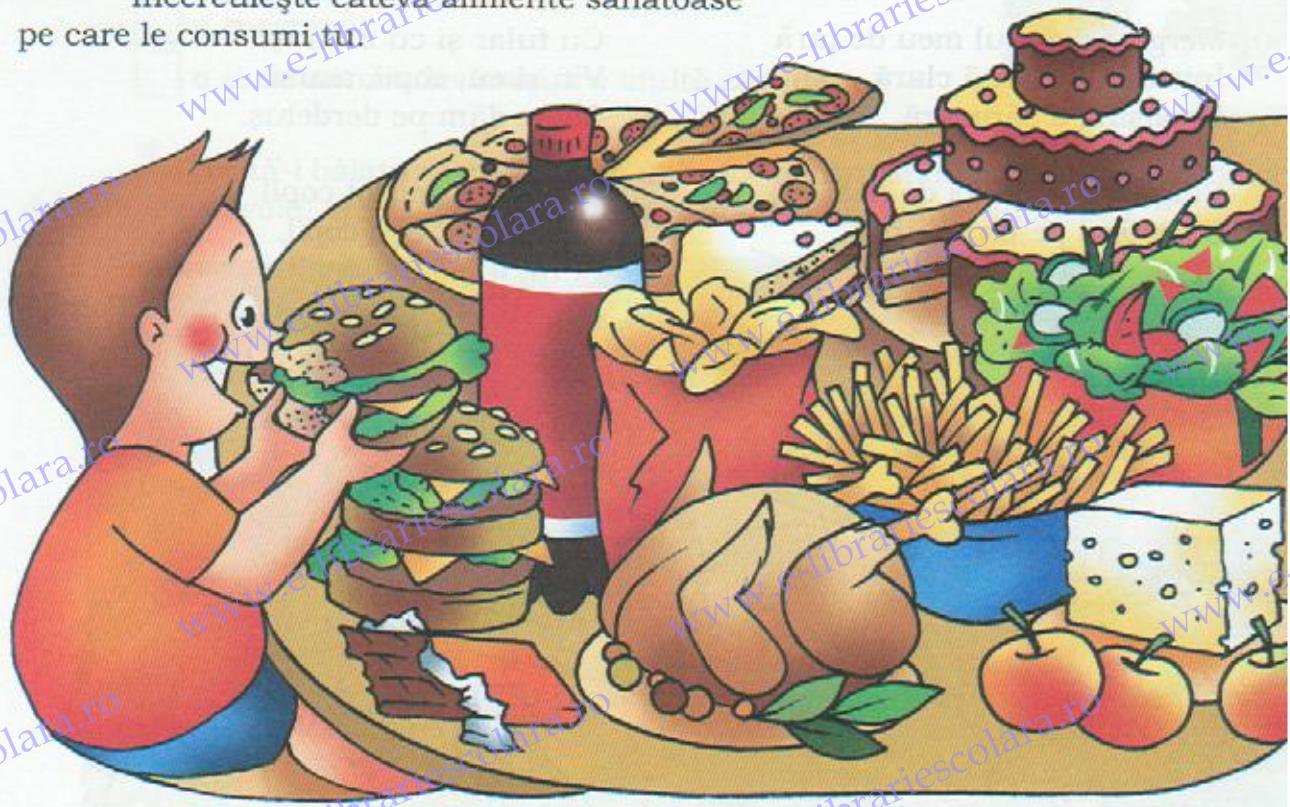
- a) îl recunoscu pe Hector ca prieten;
b) îi mulțumi din privire;
c) îl privi cu blândețe pe Hector.

4. Rozeta silabelor

Orientează-te după săgeți și citește enunțul. Descoperă două însușiri omenești ale câinelui Hector. Notează enunțul.



- 5.** Imaginează-ți că Alunel trăiește în zilele noastre. Marchează cu „X” mentele pe care crezi că le-a mâncat de a ajuns obez.
Încercuiește câteva alimente sănătoase pe care le consumi tu.



- 6. Citește și reține!** Iată ce i-a spus vestitul doctor Hipocrate lui Alu ca să-l ajute să slăbească și să se însănătoșească:

Natura și „elixirul optimismului”

„În cazul tău, nu doctorii sunt binefăcătoare, ci încrederea că vei izbuci. Ai și început să primești o parte din componentele «elixirului» meu: plimbările în natură, exercițiile fizice în aer liber, regimul alimentar (ceaiuri, supă de zarzavat, pesmeți bine rumeniți, salate de plante sau legume și lapte de capră). Ve reuși, cu siguranță, dacă vei fi optimist!”

„Să știi că natura e cel mai șicus vraci. Ea poartă toate leacurile pământului și ale apelor.”

„Natura îți oferă cu generozitate aerul proaspăt care-ți fortifică plămânii și îți stimulează respirația, îți oxigenează creierul, te ajută să judeci rațional; tot ea îți pune la indemână tot felul de plante cu efect miraculos asupra organismului.”

(„Alunel și poftă de mâncare”, Ed. Medicală)



Cuprins

„Dom' Profesor Alfabet“ de Maria-Ioana Vasiloiu	
„Purcelul Quiq“ de Anastasia Popa	
„Poezia“ de Elisaveta Novac	
„Fetița cu părul azuriu și Burattino“ de Aleksei Tolstoi	1
„Alice și Iepurele Alb“ de Lewis Carroll	1
„Câinele, cocoșul și vulpea“ de Lev Nikolaevici Tolstoi	1
„Povestea lacrimilor de crocodil“ de Passionaria Stoicescu	2
„Omida și furnica“ de George Ranetti	2
„Găina și coțofana“ de Corina-Elena Preda	2
„Ciocănitoarea Woody“ de Niculae Tache	2
„Povestea cireșelor la urechi“ de Lidia Novac	3
„Povestirea de luni“ de Magdalena Ionescu	3
„Alunel și pofta de mâncare“ de Petru Demetru Popescu	3
„Zi de iarnă“ de Mihai Istudor	4
„Leneșul respins“ – după o legendă	4
„Comoară de dragoste“ de Doru Ion Lazăr	4
„Copii de-ai lui Vlad Țepes“ de Crina Decusară-Bocșan	4
„Jupân Cotoilă“ – poveste populară ucraineană	5
„Feciorul Împăratului Roșu și Împărăteasa fără-de-moarte“ – poveste populară românească	5
„Doicătei cu papucei“ de Marta Bărbulescu	5
„Pollyanna“ după Harriet Lummis Smith	6
„Tom rege“ de Mark Twain	6
„Bălăioara pierdută“ de Contesa de Ségur	6
„Melc cel Iute“ de Passionaria Stoicescu	7
„Larmă“ de Maria Chirtoacă	7
„Dragonul recalcitrant“ de Kenneth Grahame	7